

אתה יכול לתכנן את מעשיך כחודש הכא באופן חופשי.
אין לצפות לשום צעדים מדיניים או בטחוניים מרחיקי לכת של ישראל בחודשים ינואר-פברואר. לעומת זאת עלולים החודשים מרץ-אפריל להיות חדשי הכרעה לגבי עתיד המדינה.

דויד בן-גוריון עלול לבקר בקרוב במוסקבה. שגריר ישראל במוסקבה, האלוף יוסף אבידו, נתבקש כנראה לברר את האפשרות של פגישה בין בן-גוריון לבין שליטי ברית המועצות, נקיטה כרושצ'וב וניקוליי בולגאנין, במקרה של תשובה חיובית יתכן שבן-גוריון יצא למוסקבה עוד בחורף זה.

שערוייה מפורסמת תושטש: יש לצפות לחיסול מהיר של פרשת בראונשטיין. הנאשם, בעל וילה נהודת בתל-אביב, שנפל קרבן לסיכסוך בין חבורות-הברחה שונות בעלות קשרים במקומות המתאימים, הציע כופר של חצי מיליון ל"י. עתה נמשך המשא-ומתן על כופר שיסתכם בסכום של 650 אלף ל"י.

פצצה נוספת עזודה לה-מוציא בקרוב בתחומה של ה-סוכנות היהודית, נוסף על פצצת הסרחון של יוספטל-להל. הפעם יהיה המדובר בסכום ניכר של שילומים פר-טיים, שקיבל מגרמניה מתוך השילומים ד"ר נחום גולדמן, יושבראש הנהלת הסוכנות, שהוא מליגור בזכות עצמו.

ארם שנדאי נדך לעקוב אחרי התקרמותו: גרעון שוק, אחיו של עורך הארץ, העומד לקבל מינוי חשוב.

מנת הבשר הזעומה ה-מוקצבת נדך ממעם משרד ה-מסחר והתעשייה עזודה לה-שמך עוד יותר, כתוצאה מסכסוך העומד לפרוץ בין הממשלה לבין חברת אינקודה, המספקת לישראל את הבשר מחבש.

גם לשיכון העממי לא תגיע, אם לא השתכנת בו עד עכשיו. כל תוכניות השיכון העממי הוקפאו בגלל צמצומים בתקציבי משוד העבודה. בניית השיכונים יתפסק לח-לוטין.

אחד הבכטי-סדרים הגרו-לים שר שנת 1956 יהיה ללא ספק ספר הנישומים החדש, ש יכלול הפעם את פרוט הכנסותיהם דא רק של העצמאיים, אלא גם של העובדים השכירים. ספר זה יהיה גדול פי 5 מספר הנישומים שהופיע אשתקד.

שני עורכי-דין נוספים יצ-טרפו לכנסת. במקום שניים מחברי סיעת חרות שיתפטרו, יבואו עורך-דין אלוהו מרידור מירושלים והלל צור מ-נתניה.

חומר-דלק למכונת השנור הגרודה: בקרוב יצאו בשליחות המגביות לחוקלארץ שר-הדואר יוסף בורג, מנהל מחלקת ההתישבות רענן וייק, מנהל משרד ראש הממשלה תדי קולק, כן יצא משה ("מויש") פרלמן, אחרי שטיכוייו לקבל לידו את ארגון מערכת ההסברה התמוטטו כליל.

שליח מכובד אחר: הרב יהודה לייב מויזמן, לשעבר שר הדתות, שחגג זה עתה (באיחור) את יובלו השמונים.

אחרי שנעלמו הסיכויים למיזוג תנועת החרות עם הציו-נים הכלליים, יעשה מאמץ על-ידי עסקנים ממדרגה שניה ושלישית בשתי המפלגות לנהל תעמולה למען האיחוד. יתכן שבקרוב יופיע כרוז משותף שיכיל קריאה אישית של בני שתי המפלגות.

אם אתה מחפש הזדמנות להשקיע את כספך בעסק במטוח: בקרוב תוכל לרכוש ניירות-ערך של תניבה, סוללבינה ומוסדות כלכליים אחרים של ההסתדרות. אגרות-חוב של מוסדות אלה ישאו רוחיים יכירים.

לנצחונה של תנועת-פוז-אד בצרפת יהיו הדים בארץ: הציונים הכלליים עומדים להציע בכנסת שורה של חוקים-מס שמתרתם יהיה להבטיח קלות ניכרות לשכבות המעמד הבינוני. למרות שאין סיכויים כי הצעות אלה יזכו לרוב בכנסת, מקווים הכלליים כי יהיה להם ערך תעמולתי רב.

הארץ תזכה לעתון אידישי נוסף, שיקבל תמיכה מצד מפלגה יסוויית. בעל העתון, שייקרא יידישע צייטונג, הוא בעל העתון לעצטע נייעס לשעבר, עד כה היומון היחיד באידיש, שפרש מעתון זה בגלל סכסוך פנימי.

עתון ערב שז "הארץ" עלול לקום מחדש לתחיה, אם יגשים עזריאל קרליבך את איומו להקים עתון-בוקר שיתחרה עם הארץ. בגלל מצב בריאותו הקלוי של קרליבך, אין לפי שעה סיכוי רב שאיום זה יתגשם.

העם וזכ החתול

האימפריה, ישב בחברת חבריו, שגרירי ממי שלחו בארצות המרחב, שמע את ההנחיות החדשות של שר-החוק הבריטי.

כדיפלוטט אמיתי לא גילה השגריר הצעיר והאהוד את תוכן הדברים. אך גם לא היה צורך בכך: קומץ האנשים הקובעים את מדיניות ישראל כבר ידעו השבוע את הכו החדש של בריטניה, העלול להחזיר את ימי המנדט לאדמת פלשתינה (א"י).

קשר ירדן-קפריסין. הסקירה שניתנה לשגרירים היתה פסימית, לא גילתה להם חדשות רבות. אזור תעלץ סואץ אבוד לכריי טניה. בין שני הבסיסים הנותרים במרחב - קפריסין וירדן - אין קשר יבשתי ישיר. בירדן עלול להשתלט בכל רגע הקו הלא-י מני העויני של מצרים. קפריסין מתקדמת בצעדי ענק בנתיבי-היסורים של מלחמת-ישיה רור.

היה צורך בבסיס חדש, שימלא שלושה תפקידים עיקריים:

- יחדש את הקשר הישיר בין ירדן וקפ-ריסין,
  - יאפשר לכריטים לעקוף את תעלה-סואץ,
  - יוכל לשמש תחליף בטוח לבסיסי-בירדן ובקפריסין, כאשר אלה יתחסלו.
- לא היה קשה למצוא את המקום הנכון, טיהאיש לכל הדרישות: הנגב הישראלי.

אמתלה מצויינת. לעיני השגרירים אהווי-התפעלות נבנה הקו החדש. הוא היה מעשי ידי אמן פוליטי.

הסכסוך העברי-ערבי מספק אמתלה מצוי יינת לניתוק הנגב הדרומי ממדינת ישראל, בשם השלום והצדק, כי זוהי רצועת-האדמה המבחרת לשניים את העולם הערבי כולו.

אם בריטניה תילחם למען מטרה קדושה זו, תהרוג כמה וכובים במכה אחת:

- היא תרכוש מחדש את אהדת הער-בים,
- היא תיראה בעיני העולם כגורם אידיא-ליסטי, המונע את המלחמה במרחב,
- היא תיצור בסיס מוצק לתביעה כי הנגב הדרומי לא יצורף לא לירדן ולא למצ-ריים, אלא ישאר שטח חסות בריטי, לסובת הערבים.

בשטח זה תוכל להקים לא רק בסיס צבאי גדול, שיבטיח את מעמדה במרחב לי זמן ארוך, אלא גם לחפור תעלה מקשרר חדשה בין עזה ואילת, שתוציא את הדרך להודו ולאוסטרליה מתחום השליטה המצ-רית.

לפי כל הסימנים, כבר הסכים גמאל עב-אל-נאסר לסידור זה. הוא מוכן לוותר על חלק מהכנסות תעלת סואץ ועל רצועת עזה תמורת הכרה ברישית והגמוניה של מצריים במרחב. לצורך זה מוכנה בריטניה להפקיד גם את עיראק הבלתי-בטוחה ואת ירדן כשוי יית-הטובה.

חשבון בעדי-הבית. חשבון זה לא נעשה בלי בעל הבית. להיפך, האנגלים לקחו בחשבון את הפסיכולוגיה של מנהיגי ישראל, הכינו דרך-פעולה מתאימה.

התפקיד לרכך את הישראלים העיקשים יימסר לאמריקאים. מכיוון שברור כי ישראל תצטרך לצאת למלחמה מונעת אם לא תקבל נשק, יבטיחו האמריקאים נשק. הכמות תהיה מחושבת בדיוק כדי לחזק את התנגדות מלחמה בממשלת ישראל, אך לא תהיה די גדולה כדי להחזיר את מאזן-הכוחות הקודם בה בשעה שהמשלוחים הסובייטיים כבר מי גיעים למצריים בקצב נמרץ, הרי הבטחת הנ-שק האמריקאית לא תתמש במהרה. ישראל "תיכנס לרשימת מקבלי הנשק", אולם היא תצטרך לחכות לתורה - ולשלם את המחיר היקר המלא.

לפתוח את הפה. הבטחת הנשק תסתה: לישראל את הפה ולימנע מלחמת-מנע, אולם הסכנה הנשקפת לישראל תגבר ותלך עם התחזקותה של מצרים. ישראל תזדקק ליו-דים. האריה הבריטי מוכן לחוש לעזרתה - תמורת ויתור קטן על שטח שומם בנגב הדרומי.

אין כל סימנים שמנהיגים רבים בישראל יהיו אז סבורים שהעסק יהיה כדאי. כבר עתה דורש נחום גולדמן, המנהיג הציוני-ויתורים גדולים יותר, ומסביב לממשלת יש-ראל נשמעים קולות המחייבים את הויתור "כדי להשיג שלום".

אולם הויתור על הנגב לא יביא את השי-

השבוע היה ברור לכל כי מדינאי ישראל לא הבינו עדיין כלל זה של גדול חבריהם למקצוע, וינסטון צ'רצ'יל. תוך פקפוקים היסוסים ואובדן-עצת מוחלט הסתובבה ה-הנהגה מסביב לעצמה, כחתול המחפש את

מר ג'ון ניקולס

תעלה חדשה מעזה לאילת

זנבו. לא רק לממשלה כולה לא היתה דרך, אלא אף לא לאחד מחבריה, מראש הממשלה ועד לשר הסעד. מתוך כל ברירות השלום והמלחמה. לא בחרה הממשלה לא בזה ולא בזו.

פלונסק וירישיים. השאלות הגדולות שניסרו בעולם המדיני הישראלי, ושנשאלו בעשרות דיונים חשובים על-ידי מנהיגים חשובים: "האם עבד אל-נאצר הוא טוב או רע?" "האם הוא רוצה שלום או מלחמה?" "האם האמריקאים רוצים בטובתנו או לא?"

לגבי הגיטו היהודי בארצות אירופה היה חשוב מאד לדעת אם פריץ חדש הוא טוב או רע, חובבי-יהודים או אנטישמי. לגבי ה-מדיניות של מדינה ריבונית אין הדבר חשוב כלל: קובעים יחסי-הכוחות ותהליכי-הת-חזקות אויביקטיביים. עבד אל-נאצר ודאלס עלולים לעלות או ליפול, אולם עובדות ה-יטוד של הכות הערבי ועמדת ישראל במרחב יכריעו את גורל העתיד.

למנהיגי ישראל, המאבדים בעחרון פור-ליטי גם את סיכויי השלום וגם את סיכויי המלחמה, לא היה הדבר ברור. הם דמו יותר לועד-הקהילה של פלונסק מאשר לממשלת ירושלים.

מדיניות

המודט השני

מר ג'ון ניקולס, שגריר בריטניה לממשלת ישראל ואחד האצילים החדשים ביותר של